

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 31S/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5018200444
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Poláčková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5018200444.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline - ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a členov senátu Mgr. Nory Tomkovej a JUDr. Martiny Brniakovej, v právnej veci žalobkyne: K. J., nar. XX.XX.XXXX, H. XX, XXX XX U., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Tvrdošín, so sídlom Školská 165/2, 027 44 Tvrdošín, v konaní o všeobecnej správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. KaZa/26249/2018 zo dňa 09.10.2018, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Žalobkyni ani žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalovaný (ďalej aj ako „Centrum“) napadnutým rozhodnutím podľa ust. § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“) odmietol opätovne priznať žalobkyni (v adm. konaní v postavení žiadateľky) nárok na poskytovanie právnej pomoci. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na podanú žiadosť žalobkyne zo dňa 05.09.2018 o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci - o vypratanie pozemku o vrátenie bezdôvodného obohatenia vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 12C/268/2003. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný citoval ust. § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2, § 6a ods. 1, § 10 ods. 7, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z.z. konštatujúc, že žiadateľke už bola priznaná právna pomoc v totožnej právnej veci vedenej Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 12C/268/2003, v ktorej opätovne žiadala Centrum právnej pomoci o priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci. Žalovaný mal preukázané, že k odňatiu nároku na poskytovanie právnej pomoci v konaní vedenom pod sp. zn. 11886/2015- KaZa došlo podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z.z., a to v dôsledku subjektívneho rozhodnutia žiadateľky, ktorá Centru písomným podaním zo dňa 18.10.2016 oznámila, že viac netrvá na poskytovaní právnej pomoci, a preto aj vypovedala určenému advokátovi udelenú plnú moc vo všetkých konaniach, v ktorých ju zastupoval, a teda aj v konaní na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 12C/268/2003. Žalovaný uviedol, že sa pred vydaním rozhodnutia oboznámil s listinami zo spisu 11886/2015-KaZa, a to s 1/ rozhodnutím Centra právnej pomoci, Kancelária Žilina sp. zn. 11886/2015-KaZa zo dňa 18.11.2015 (právoplatné dňa 20.11.2015), ktorým bol žiadateľke priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci vo forme zastupovania v konaní pred Okresným súdom Žilina (sp. zn. 12C/268/2003) vo veci o vydanie bezdôvodného obohatenia a bol jej určený advokát JUDr. Mgr. Štefan Bucha; 2/ výzvou zo dňa 26.09.2016 - odpoveď spísanou žiadateľkou; 3) žiadosťou o vyjadrenie - odpoveď zo dňa 08.12.2006 spísanou JUDr. Mgr. Štefanom Buchom; 4) rozhodnutím Centra právnej pomoci, Kancelária Žilina sp. zn. 11886/2015-KaZa zo dňa 15.12.2016 (právoplatné dňa 21.12.2016), ktorým bol žiadateľke odňatý nárok na poskytovanie právnej pomoci. Žalovaný uviedol, že pokiaľ žiadateľka nebola dôvodne spokojná s právnym zastupovaním určeného advokáta, mala možnosť

požiadať o zmenu právneho zastúpenia, no rozhodla sa netvať viac na poskytovaní právnej pomoci prostredníctvom advokáta určeného Centrom. Žiadateľke bol odňatý nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že vlastným konaním (vypovedaním plnej moci určenému advokátovi) zapríčinila odňatie nároku na poskytovanie právnej pomoci v totožnej právnej veci, v ktorej opätovne požiadala Centrum priznať právnu pomoc.

2. Žalobkyňa v žalobe namietala, že žalovaný na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym záverom a nevykonával dokazovanie v takom rozsahu, aby mohol rozhodnúť na základe § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z. Poukázala na dôvod, pre ktorý v roku 2016 odňala plnú moc advokátovi. Žalobkyňa sa domáhala u žalovaného prerušenia konania vrátane prerušenia poskytovania právnej pomoci advokátom z dôvodu, že jej príjem nebol z dlhodobého hľadiska ustálený, avšak zjavne v tom momente prekročoval 1,6 násobok životného minima. Mala však indicie, že sa jej príjmové a sociálne okolnosti onedlho vyvinú tak, že bude znova spĺňať podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa § 6a zákona č. 327/2005 Z.z., respektíve sa ocitne v takej situácii, že bude mimoriadne naliehavé priznať nárok aspoň podľa § 6b cit. zákona. Domáhala sa teda prerušenia konania, zároveň prerušenia poskytovania právnych služieb do času, až bude opäť spĺňať príjmové kritéria. Snažila sa krátkodobú situáciu preklenúť tak, aby nemusela iniciovať nové konanie o priznanie nároku. Žalovaný nevyhovел návrhu na prerušenie konania a prerušenie poskytovania právnej pomoci. Poukázala na to, že žalovaný odníme poskytovanie právnej pomoci, ak príjem žiadateľa prekračuje 1,6 násobok životného minima a moderačné pravidlo § 6b aplikuje iba mimoriadne zriedkavou. K odňatiu poskytovania právnej pomoci by teda aj tak došlo. Keďže žalovaný by tak či tak odňal žalobkyni nárok na pokračovanie poskytovania právnej pomoci, nezostalo žalobkyni nič iné, len odňať advokátovi plnú moc. Vzhľadom na vyťaženosť žalovaného, zdravotný stav žalobkyne (o ktorom má žalovaný vedomosť z jeho úradnej činnosti) a hospodárnosť konania sa žalobkyňa ani nepokúšala ďalej sa domáhať poskytovania právnej pomoci predkladaním potvrdenia o aktuálnom príjme, ktorý zjavne prekročil hranicu 1,6 násobku životného minima. Keďže sa medzičasom zmenili príjmové pomery žalobkyne, ktoré dnes iba kozmeticky prekročujú hranicu 1,6 násobku životného minima, pričom už mohla preukázať mimoriadne okolnosti odôvodňujúce priznanie nároku podľa § 6b, a napokon aj žalovaný medzičasom uznal, že hranica 1,6 násobku životného minima je vzhľadom na priemernú nominálnu mzdu skutočne nízka, a preto sám iniciatívne navrhuje novelizáciu zákona, žalobkyňa sa oprávnenne domnievala, že žalovaný bude ochotný priznať nárok na právnu pomoc. Ust. § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z. sa týka takých situácií, keď oprávnený buď neposkytol súčinnosť Centru, uvádzal nepravdivé údaje, alebo bezdôvodne zaviniel zastavenie konania. Zmyslom a účelom je teda postihovať nie každé zastavenie konania, ale iba nedobromyseľné zavinené zastavenie. Podľa žalobkyne je teda kľúčové zistenie, aký dôvod mala žalobkyňa na odňatie plnej moci, ktoré viedlo k zastaveniu v poradí prvého konania. Žalovaný v odôvodnení napádaného rozhodnutia bez identifikovania relevantných okolností dôvodil, že ak žalobkyňa nebola spokojná s poskytovaním právnej služby Centrom určeným advokátom, mala požiadať žalovaného na ustanovenie iného advokáta, a nie vypovedať plnú moc. Uvedené však v danej veci nie je spôsobilým dôvodom pre postup podľa § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z, pretože tvrdený dôvod, prečo k odňatiu plnej moci došlo, je nesprávny a nepravdivý. Žalobkyňa sa pred odňatím plnej moci domáhala prerušenia konania vrátane prerušenia poskytovania právnej pomoci. Žalovaný sa nezaujímal o dôvod vypovedania plnej moci, ani nenavrhol možnosť zmeny advokáta. V takejto situácii nemožno dávať za vinu vypovedanie plnej moci oprávneným, práve žalovaný ako správny orgán na zákonnú povinnosť postupovať tak, aby oprávnený neutrpel ďalšiu ujmu, čiže mal zisťovať dôvod, zaoberať sa ním a vyhodnotiť príčinu, čo zjavne neurobil. Žalobkyňa sa sama proaktívne domáhala takého procesného postupu, ktorý by ju neskôr v žiadnom smere neznevýhodnil pri opakovanom uplatnení nároku na poskytovanie právnej pomoci. Úporne sa domáhala toho, aby kvôli dočasnému prekročeniu príjmovej hranice nebola do budúcnosti zbavená nároku. Správanie žalobkyne jednoznačne nenaplnilo znaky svojvoľného, respektíve neopodstatneného zavinenia zastavenia konania.

3. Žalovaný sa vyjadril k žalobe v podaní zo dňa 30.04.2019, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí a dôvodoch v ňom uvedených. Žalovaný postupoval podľa zákona č. 327/2005 Z.z. v nadväznosti na zákon č. 71/1967 Zb. Správny poriadok a po preskúmaní podmienok podľa zákona dospel k záveru, že žalobkyni vo veci, v ktorej sa obrátila na Centrum, už bola priznaná právna pomoc v totožnej veci (rozhodnutie 11886/2015-KaZa zo dňa 18.11.2015). Na základe vlastného rozhodnutia žalobkyne - podanie zo dňa 18.10.2016 oznámila Centru, že netvára na poskytovaní právnej pomoci, a preto aj vypovedala určenému advokátovi udelenú plnú moc vo všetkých konaniach, v ktorých ju zastupoval, a teda aj vo vyššie uvedenom konaní. Na základe tohto oznámenia,

Centrum odňalo nárok na poskytovanie právnej pomoci rozhodnutím zo dňa 15.12.2016. Žalobkyňa v bode I. žaloby použila ako dôkaz rozhodnutie KaZa/18956/2017 zo dňa 07.11.2017, no pod takouto sp. zn. žalovaný nerozhodoval. Žalovaný uviedol, že tzv. proaktívny postup žalobkyne - vypovedanie plnej moci vo všetkých konaniach a oznámenie o tom, že netrvá na poskytovaní právnej pomoci (oznámenie zo dňa 18.10.2016), nebol potrebný v prípade nutnej potreby právneho zastúpenia. Podľa žalovaného šlo o bezdôvodné zavinené zastavenie konania. Z tohto dôvodu Centrum podľa § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z. odmietlo opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci. K námietke žalobkyne, že Centrum nevyhovelo žiadosti o prerušenie konania do času „až bude opäť spĺňať príjmové kritéria“, žalovaný uviedol, že podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci. Príjmová a materiálna situácia žiadateľov o poskytovanie právnej pomoci za účelom posúdenia nároku na poskytovanie právnej pomoci sa prehodnocuje každý rok odo dňa právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia Centra o priznaní nároku až do právoplatného skončenia veci na súde. Žalobkyni bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci rozhodnutím zo dňa 18.11.2015. Právoplatnosť a vykonateľnosť nadobudlo rozhodnutie dňa 20.11.2015, teda k prehodnoteniu príjmovej a materiálnej situácie malo dôjsť najskôr k novembru 2016. Centrum listom zo dňa 01.08.2016 oznámilo, že žiadosti žalobkyne na prerušenie konania týkajúceho sa prehodnotenia príjmovej situácie nevyhovelo, no v tomto oznámení sa prehodnocovala príjmová a materiálna situácia k iným rozhodnutiam Centra, v ktorých vystupuje žalobkyňa ako žiadateľka o poskytnutie právnej pomoci, ak teda k veci vedenej pod sp. zn. KaZa/18956/2017 sa príjmová a materiálna situácia ešte neprehodnocovala, takže nebol ani dôvod na prerušenie konania. Z tohto dôvodu Centrum v tejto veci ani neevidovalo žiadosť o prerušenie konania. Dôkaz, ktorý priložila žalobkyňa (sprievodný list k rozhodnutiam zo dňa 01.08.2016) je irelevantný. Žalovaný zároveň uviedol, že v prípade, ak by žalobkyňa nesplnila jednu z podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 237/2005 Z.z. (príjmová materiálna situácia) a na základe uvedeného by Centrum nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa § 10 ods. 6 zákona č. 327/2005 Z.z., si žiadateľ v tej istej veci môže podať žiadosť opätovne, ak by odpadli dôvody nepriznania nároku.

4. Krajský súd v Žiline, ako správny súd, prejednal vec bez nariadenia pojednávania za splnenia procesných podmienok stanovených v ust. § 107 ods. 1 SSP a contrario a ust. § 137 ods. 4 SSP. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 27.05.2020.

5. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 177 a nasl. SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 písm. a/ a § 183 SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

6. Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

7. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z.z. tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddelení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len "vnútroštátne spory").

8. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 327/2005 Z.z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

d) Podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

9. Podľa § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z. ak v dôsledku neposkytnutia súčinnosti oprávnenej osoby alebo priznania nároku na právnu pomoc na základe nepravdivých alebo neúplných údajov

bolo oprávnenej osobe rozhodnutím centra odňaté poskytovanie právnej pomoci alebo ak oprávnená osoba bezdôvodne zavinila zastavenie konania, centrum môže z týchto dôvodov rozhodnutím odmietnuť opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci.

10. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

11. Týmto všeobecným predpisom o správnom konaní je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

12. Podľa § 30 ods. 1 písm. b) zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie sa netýka iného účastníka konania alebo ostatní účastníci konania súhlasia so späťvzatím návrhu a nejde o konanie, ktoré môže začať správny orgán.

13. Zákonodarca v zákone o právnej pomoci upravuje predmet a rozsah právnej pomoci, ako aj podmienky jej priznania vo vzťahu k žiadateľom a pôsobnosť a úlohy orgánov verejnej správy pri rozhodovaní o žiadosti na poskytnutie právnej pomoci. Zákon sa vzťahuje nielen na ochranu zdravých fyzických osôb nachádzajúcich sa v materiálnej núdzi, ale z obsahu jej právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že sa vzťahuje na sociálne odkázané fyzické osoby, ktoré sa za splnenia zákonom ustanovených podmienok nachádzajú v takej sociálnej, finančnej a majetkovej situácii, ktorá im neumožňuje zabezpečenie právnej pomoci na ochranu ich práv a právom chránených záujmov. Cieľom zákonodarca je zabezpečiť reálny prístup k Ústavou Slovenskej republiky deklarovanému právu fyzických osôb, ktoré sa ocitli v materiálnej núdzi, na právnu pomoc bez rozdielu, teda bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rodinné alebo iné postavenie. Zákonodarca ustanovuje kritéria, podľa ktorých sa postupuje resp. posudzuje oprávnenosť žiadateľov o právnu pomoc, aby sa predišlo jej zneužívaniu neoprávnenými osobami. Kládne základy inštitucionálneho zabezpečenia posudzovania žiadosti a samotného poskytovania právnej pomoci, zakotvuje postup pri žiadaní a poskytnutie právnej pomoci, rozhodovanie o jej poskytnutí a možnosť jej preskúmania súdom.

14. Vo vzťahu k jednotlivým žalobným námietkam správny súd uvádza nasledovné: Námietku žalobkyne, v zmysle ktorej mal žalovaný vyhodnotiť skutočný dôvod, ktorý viedol žalobkyňu k odvolaniu plnej moci advokátovi JUDr. Mgr. Štefanovi Buchovi, vyhodnotil súd ako nedôvodnú.

15. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že Centrum môže z taxatívne stanovených dôvodov rozhodnutím odmietnuť opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci. Jedná sa v tomto prípade o diskrečné oprávnenie Centra a aj v prípade naplnenia niektorého z dôvodov môže priznať opakované nárok na poskytnutie právnej pomoci.

16. Z obsahu adm. spisu mal súd preukázané, že žalobkyňa doručila žalovanému dňa 18.10.2016 podanie, ktorým oznámila, že ďalej netrvá na poskytovaní právnej pomoci, právnemu zástupcovi vypovedala plnú moc vo všetkých konaniach, v ktorých ju zastupoval. Žalovaný si následne overil túto skutočnosť u advokáta JUDr. Mgr. Štefana Buchu, ktorý v podaní zo dňa 08.12.2016 potvrdil, že žalobkyňa listom zo dňa 06.09.2016 mu vypovedala plnú moc vo všetkých súdnych sporoch.

17. Podľa krajského súdu Centrum nesprávne procesne vyhodnotilo uvedený list ako neposkytnutie súčinnosti oprávnenej osoby, a teda dôvod, pre ktorý žiadateľke - žalobkyňi bolo odňaté poskytovanie právnej pomoci rozhodnutím Centra č. 11886/2015-KaZa zo dňa 15.12.2016 v dôsledku neposkytnutia súčinnosti oprávnenej osoby. Podľa krajského súdu uvedeným podaním, vychádzajúc z jeho obsahu, žiadateľka navrhla zastaviť konanie. Konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci je dispozičným konaním, ktoré začína na základe žiadosti. Pokiaľ žiadateľ netrvá na ďalšom poskytovaní právnej pomoci, je na mieste konanie zastaviť subsidiárne pri aplikácii Správneho poriadku. Vzhľadom na to, že žiadateľka neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré sa rozhodla takto postupovať v konaní začatom na jej žiadosť, možno charakterizovať takéto konanie ako zavinené zastavenie konania, pre ktoré je Centrum oprávnené nepriznať nárok na právnu pomoc na opakovanú žiadosť v totožnej veci.

18. Dôvody, ktoré viedli žalobkyňu k takémuto konaniu vysvetlila žalobkyňa až žalobe, keď tvrdila, že sa týmto spôsobom snažila predísť odňatiu poskytovania právnej pomoci z dôvodu prekročenia príjmovej hranice. Z obsahu adm. spisu však nevyplýva, že by žalobkyňa žiadala o prerušenie konania. Podľa vyjadrenia žalovaného Centrum listom zo dňa 01.08.2016 oznámilo, že žiadosti žalobkyne o prerušenie konania nevyhovelo, no v tomto oznámení sa prehodnocovala príjmová a materiálna situácia k iným rozhodnutiam Centra, v ktorých vystupuje žalobkyňa ako žiadateľka právnej pomoci. Z obsahu adm. spisu v súlade s vyjadrením žalovaného vyplýva, že k veci vedenej pod sp. zn. KaZa/18956/2017 sa príjmová a materiálna situácia ešte neprehodnocovala. Tieto dôvody neboli žalovanému známe v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a preto ich nemohol ani zohľadniť.

19. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa domnieval, že došlo k ukončeniu zastupovania z dôvodu nespokojnosti s právnymi službami advokáta, tento záver však nemá oporu v správnom spise. Podľa žalovaného žalobkyňa mala zvoliť vhodný postup a namiesto ukončenia poskytovania právnej pomoci mala požadovať zmenu advokáta. Podľa krajského súdu táto argumentácia žalovaného na základe domnienky však nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia, len odôvodnil, prečo Centrum aj napriek naplneniu dôvodu podľa §10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z. nepriznalo právnu pomoc.

20. Z vyššie uvedeného možno uzavrieť, že Centrum napriek procesnému pochybeniu, ktoré nemalo vplyv na výsledok konania v tejto veci, rozhodlo vecne správne, keď odmietlo opätovne priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa § 10 ods. 7 zákona č. 327/2005 Z.z.

21. O náhrade trov konania súd rozhodol pri aplikácii § 167 ods. 1 SSP, § 168 SSP za použitia § 175 SSP. Nakoľko žalobkyňa nebola úspešná v konaní, nemá ani právo resp. nárok na náhradu trov konania. Rovnako súd nepriznal právo na náhradu trov konania žalovanému správneho orgánu pri aplikácii § 168 SSP a contrario, nakoľko neboli splnené podmienky na náhradu trov konania (výnimočnosť).

22. Rozhodnutie súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, prostredníctvom krajského súdu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správneho súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal

jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.